

ESPERANTISTA

Praha 30. 6. 1950 • Roč. V • Číslo 6

REVUO POR ESPERANTO EN ĈEĤOSLOVAKIO

Eldonas Esperanto-Asocio en ĈSR, Praha II, Malá Štěpánská 7. — Redaktas Dr. Stan. Kamarýt.

Proslov předsedy Adolfa Malíka na VIII. celostátním sjezdu čs. esperantistů v Brně 27.—29. V. 1950

Na svůj dnešní — v pořadí již 8. — sjezd esperantistů ĈSR, zde na půdě slavného, dělnickými boji o lepší zítřek posvěceného Brna, sešli jsme se i my čs. esperantisté právě v době velké světové bitvy o mír. I my jsme přišli sem jako věrní synové a dcery národa Čechů a Slováků, abychom v místě kolébky českého esperantského hnutí manifestovali za mír mezi národy, za mír nedělitelný a za spolupráci mezi národy na poli vědy, kultury a osvěty, a tím tedy i na poli sociálním a politickém, všech národů, bez rozdílu ras, národnosti a náboženství. My, čs. esperantisté, jako pokroková složka národa, kteří jsme členy všech stran Národní fronty, členy Revolučního odborového hnutí, členy Svazu československo-sovětského přátelství, obrozeného Sokola a různých pokrokových složek národa, přispíváme svou prací navíc ještě znalostí mezinárodního jazyka esperanto, jímž mluví dnes ne desetitisíce, ale již statisíce pokrokových lidí v celém světě. Tento fakt v dnešním otevřeném boji za mír má pro nás čs. esperantisty nesmírný význam a my také víme, v čem tkví:

Především v tom, že stojíme pevně a neochvějně na straně pokroku, že sloužíme míru, a to na bási proletářského internacionalismu. V našich řadách nemá místa planý nacionalismus, nacionalistická demagogie planého vlastenčení a fangličkářství, jak to u nás pěstovali lžipatrioti a lžisocialisté z první republiky, kterou nakonec vydali Hitlerovi, jen aby zachránili své bezpracné a na lidu vydržené zisky. Ne, takové vlastenectví my neuznáváme, a proto bojujeme za upřímné a obětavé vlastenectví a tento svůj boj přenášíme esperantem i na pole mezinárodní, neboť stejně tak, jako milujeme a ctíme svůj vlastní národ, milujeme a ctíme i národy jiné, s nimiž pomáháme budovat lepšího člověka na světě. V době ještě nedávno minulé se často práce esperantistů dostávala do kolejí planého pacifismu, a tím do kosmopolitismu. Byli taci mezi námi, kteří si humanismus, k němuž spějeme přes socialismus a komunismus, vykládali špatně. Vykládali si špatně lásku k člověku. Byli ochotni milovati i člověka špatného, parazita lidské práce, vykořisťovatele a utlačovatele pracujícího člověka, a podřizovali se bez reptání tehdejšímu řádu, který si za pomoci četnických bajonetů vytvořila kapitalistická třída. Pro esperantistu minulosti stačilo, že takový kapitalista mluvil esperantem a byl mu přítelem, byl mu samideánem. To bylo nesprávné. To bylo mylné, a to byl kosmopolitismus, který sloužil především kapitalismu, a tedy imperialismu. Měl být setřen charakter národní hrdosti, měla být utlumena láska k národu, aby kapitalismus mohl snáze pohlcovat a zotročovat národy, aby je mohl zapradávat americkým imperialistům. Mnichov je jasným dokladem toho, kam až se dostanou národy, které propadnou kosmopolitismu. Nový, pokrokový člověk si uvědomuje toto nebezpečí, a proto buduje národní jednotu, proto buduje socialismus a vytváří základnu proletářského internacionalismu, kde city národní jsou plně respektovány a národy si vlastním sebeurčením vytvářejí podmínky své národní a státní existence. To je ta naše nová cesta obro-

zeného esperantského hnutí, která je v plném souladu s marx-leninským a stalinským učením, a při spolupráci mezi národy nám esperanto umožňuje dorozumět se se všemi pokrokovými lidmi světa, kteří pomáhají budovati lepší, spravedlivý svět. Svět, v němž nesmí být ani pánů, ani otroků. A když si to takto ve své hlavě uspořádáme, vidíme, že toto je správná cesta esperantisty nového typu, který se musí státi spolubojovníkem za tento lepší svět, a k tomu mu právě esperanto má velmi napomáhati, neboť právě on na půdě esperantské činnosti může nejučinněji bojovati proti všem formám kosmopolitismu. Říkám to zde zcela otevřeně také proto, že se i dnes tu a tam u nás ozvou hlasy proti esperantu, jako by ono a priori bylo věci kosmopolitismu, a při tom se zapomíná, že kosmopolitismus lze pěstovati na poli křesťanské lásky, literatury, vědy a umění, a to přece s esperantem nemá nic společného. Tedy nikoli mezinárodní charakter esperanta, nýbrž jakým ideám esperanto slouží, je rozhodné. Čs. esperantisté již dávno opustili posice neutralismu a stali se spolubojovníky za pokrok a socialismus, a k tomu jim esperanto slouží jako jedinečný bojový prostředek. Mohl bych snést stovky dokladů o tom, kterak esperanto slouží našemu lidové demokratickému zřízení. Máme tisíce posluchačů v cizině a čtenářů našeho listu Esperanto-Servo, kteří se právě z našeho vysílání a z našeho pokrokového tisku dovidají o úspěšném budování naší vlasti. „Bravo, Československo — ať žije dělnický prezident Gottwald!“ čteme v dopisech, které dostáváme ze západních zemí od svých posluchačů a čtenářů; jsou nevymluvnějším dokladem naší poctivé práce na poli esperantského hnutí v Československu. Někdy slycháváme od svých krajanů: Prosím vás, co s tím esperantem, vždyť to k ničemu není, kolik jich je, hrstka lidí na světě, to nestojí za řeč a pod. Nu, to může říkat člověk naprosto zaujatý a nezavěšený, který neví, co je skryto síly ve funkci esperanta právě v dnešní době boje za mír. Je pravda, je nás asi něco přes čtyři miliony na celém světě, ale jsme všude; avšak nesmí se zapomínat, jací to lidé jsou. Především to jsou lidé fanaticky oddaní myšlence sloužit dobré věci, sloužit pokroku. Trebas holandský esperantista-dělník nám píše, že nás slyší denně, a na svém pracovišti ostatním dělníkům vypráví, co slyšel. Za chvíli tedy ví celá továrna, co činí holandská vláda v Indonésii. Nebo mládežnický list Skotska otiskne celý článek Jiřího Marka: „Hovoří matka“, který vyšel vloni v Lidovkách a který jsme přeložili pro Esperanto-Servo, jež naši esperantisté za své peníze posílají do celého světa. Ten článek byl sensací v celém Skotsku, kdy se mladí lidé Albionu vlastně po prvé dověděli o tom, že nacisté vodili tisíce děti do plynových komor. V Rudém právu vyšel článek z podnětu řeckého esperantisty, zachytivšího moták své manželky esperantistky Mariky Dragonové, kterou řečtí fašisté ve vězení zbili ocelovými pruty jako pokrokovou pracovníci. My jsme podali protest u Spojených národů a albánský časopis Zeri i popullit o tom napsal článek plný uznání. Japonský komunistický list Aka-

hata otiskuje celý článek čs. esperantistů proti věznění pokrokových pracovníků v Japonsku a přináší i obraz našeho presidenta Kl. Gottwalda s článkem o novém Československu. Popis únorových událostí u nás i s obrazy našich milicí vyšel v Japonsku zásluhou našeho japonského kamaráda-esperantisty, s nímž jsme ve stálém spojení. Americký čtenář se nemůže dočkat našich zpráv z Esperanto-Servo, a už s nimi spěchá do klubu v Chicagu, a tak proniká pravda o Československu daleko, za železnou oponu, kterou imperialisté proti pravdě z východu postavili. Anglický čtenář se dovídá o rozhodnutí anglické lékařky Ridesové, o Wheelerovi, o zasahování Vatikánu do našich vnitřních věcí, o špionážní činnosti americké a anglické informační služby, o naší nové ústavě, o školské reformě, o našem exportu, o našem venkově atd. atd.; mohl bych tu celé hodiny jmenovat doklady o velké službě našemu lidově demokratickému zřízení, a to vše zásluhou esperanta v rukou nového, pokrokového čs. esperantisty, který se tak řadí mezi přední bojovníky a budovatele socialismu u nás. Jak jsem řekl, jen naprosto neinformovaný člověk, který zaspal dobu, může brojit proti esperantu u nás a svým zásahem vlastně poškozovat zájmy naší republiky nejvyšší užitečné práce. To platí také o naší poště, která často odmítá odesílat naše dopisy prostě z neznalosti věci. V Lidových novinách byl také článek proti esperantu, kde pisatel podceňoval, ba přímo bagatelisoval náš přínos pro boj o světový mír. A čeho jsme dnes svědky? Že na každém podpisu stockholmské výzvy proti atomové zbrani záleží. Ano, na každém podpisu a na každé sebemenší službě míru záleží, tedy i na drobné práci čs. esperantistů záleží, a nelze tudíž takové články, které přímo podkopávají dobrou práci pro světový mír, přecházeti mlčením. Nežijeme, bohužel, v hlubokém míru, abychom byli neteční k tomu, co se ve světě děje. Řídíme se slovy presidenta republiky Klementa Gottwalda, který ve svém sjezdovém referátu řekl, že se dnes daleko víc nežli v minulosti musíme dívat, co se ve světě děje, jak na západě kapitalistický tisk a rozhlas denně štvě proti naší republice jen proto, že jsme znárodnili továrny cizích kapitalistů, že jsme se přimkli k bratrskému Sovětskému svazu a k lid. demokraciím. A proto právě v této době má esperanto pro nás nesmírnou informační funkci, která nesmí být bagatelisována, ba naopak má mít plnou podporu po každé stránce. Jsou ještě u nás lidé, kteří nechápu dobře funkci esperanta u nás a brzdí drobnou, užitečnou práci našich esperantistů, ale jsou i takoví, kteří již dávno pochopili význam naší práce a plně nás podporují. Když nás roku 1945 šéfredaktor Jiří Hronek pustil k mikrofonu Čs. rozhlasu, správně rozpoznal užitečnost tohoto kroku a nezklamal se ve svém očekávání. Stejně tak, když soudruh sekční šéf Petr Konečný z ministerstva informací ukázal, jak máme po pravdě svým tiskem informovat cizinu, předvídal velký ohlas této služby republice na poli mezinárodním, na poli drobných kulturních styků. A tak bych mohl, soudruzi a soudružky, uvésti ne jeden klad, pokud jde o činnost našich esperantských kádrů, i zápor, pokud jde o postoj některých veřejných pracovníků u nás, co se esperanta týká. Víím, že se lingvisté často do nás zběsile pouštějí, a to zpravidla takoví, kteří si nedají čas k tomu, aby věc studovali po všech stránkách. My, kteří jsme vytrvali a dostali se z průměrné znalosti té obhroublé prvotiny první esperantské konveršace, která nejvíce popuzuje lingvisty, vííme, kolik všestrannosti a jasnosti skýtá tento mezinárodní jazyk, o němž se „umělý“ prostě v budoucnosti přestane říkat, protože už dnes vííme, jak úžasně je to živý jazyk, když jím mluví člověk opravdu znalý tohoto jazyka. Avšak pro nás, čs. esperantisty, hlavním důvodem k pěstování tohoto jazyka musí být skutečnost, že se mladí lidé v západních zemích hromadně tomuto jazyku učí, i ve školách, že nám tam rostou kádry nových a nových esperantistů, ke kterým můžeme denně hovořit esperantem; esperanto ho k mikrofonu přiláká a on se doví o naší vlasti to, co kapitalistický tisk a rozhlas zamlčuje a co mu skresluje. Nu, to je přece naše obrovská výhoda, které použít nám velí naše účast na budování socialismu v naší zemi. A stejně tak nám ve zmarshallisovaných zemích rostou kádry čtenářů, kterým budeme posílati své Esperanto-Servo, Fučíkovu „Reportáž psanou na oprátce“, knihu o Stalinovi, o zradě Vatikánu, o čs. skle, o našem znárodněném filmu, o našich odborech, o naší mládeži atd. Je jasné, že my vítáme, že se nám lidé učí esperantu, neboť se nám otvírá další a

další možnost získávat tyto lidi pro práci na basi proletářského internacionalismu, že jim můžeme ukazovat, kdo jim vládne a jak jim vládne. Právě na pokrocích národů Sovětského svazu a lidových demokracií jim názorně ukážeme a přesvědčíme, co má pracující člověk na západě dělat, aby se i on zbavil svých vykořisťovatelů. Myslím, že je naprosto jasné vše, co jsem zde řekl na obranu esperanta u nás, na jeho podporu tiskem, pořádáním kursů esperanta, v nichž se nám tvoří další kádry věrných a oddaných služebníků republiky. A k tomu potřebujeme učebnice esperanta, které, ač připraveny k vydání, stále nejsou povoleny. Je naprosto lichá domněnka, že esperanto odvrací od studia ruštiny, které se dnes lidé učí. Právě naopak. Mnohému člověku v studiu jazyků působí největší potíž právě to, že nezvládne systematiku učení a ekonomii správného využití dosažených výsledků. Esperanto mu v každém případě pomáhá, protože je snadné, a srovnáním gramatických obrátů se člověk prokouše k tomu, aby lépe zvládl živý cizí jazyk. Esperanto pomáhá ke studiu cizích jazyků a skýtá dokonce možnost prakticky jich využít opatřením zahraničních korespondentů, literatury atd. Tím spíše je nutno, aby se každý člověk u nás učil ruštině, jazyku bohaté a krásné literatury, jazyku národa, který za naše osvobození krvácel a bez jehož pomoci bychom dnes snad byli jen velkými Lidicemi. Buďte to také díky za to, že právě v Sovětském svazu vyšla řada esperantských knih marxistické literatury, pošt. známky k oslavě esperanta a p.

Hodnotíce takto svou dosavadní práci na poli esperantského života u nás, můžeme být opravdu spokojeni. třebaže jsme někde narazili na nepochopení. Bylo to proto, že často neznalost funkce esperanta v naší republice zavinila zpomalení našeho rozvoje. Ale je na nás. abychom vše napravili, neboť naše lidově demokratické zřízení poskytuje plnou možnost, abychom rozvinuli svou kulturní práci, která musí být v souladu s lidově demokratickým řádem v naší vlasti, pro niž se nelekáme žádných obětí. Bránit republiku ve své korespondenci s cizinou je prvním příkazem řádného občana tohoto státu. Máte v ruce ohromný prostředek, kterého nikdy nesmíte zneužít proti své vlasti, proti našemu lidově demokratickému zřízení. Až dosud se žádný takový případ nestal, a jsem hrd na to, že jsem předsedou tak uveřejněných kádrů dobrých, národu oddaných spolupracovníků, a jsem přesvědčen, že i nadále budete tak nezištně pracovat pro dobré jméno naší země v cizině, jako dosud. Znáte to přísloví, že „špatný pták, který do vlastního hnízda kálí“, a já víím, že čs. esperantista a řádný člen Svazu ani osobním stykem s cizincem ani v korespondenci se národu nezpronevěří. A kdyby přece, pak ponese si sám své následky a „pozdě bude bycha honit“. Být věrným strážcem majáku je krásné, a stojí za to, aby naši esperantisté dělali čest svému státu vždy a všude. „Přijde čas, kdy republika bude vážit u každého“ — jak to řekl předseda vlády Antonín Zápotocký — „kdo budoval a kdo bořil republiku,“ a jsem přesvědčen, že esperantisté z této zkoušky vyjdou čestně a hrdě, že dobře sloužili našemu lidu.

A na závěr bych si přál, přátelé, soudružky a soudruzi, abyste všude na pracovištích informovali své druhy v práci o našem programu, který není dvojkolejný, nýbrž je v plném souzvuku s kulturním plánem, jak ho oznámil náš podporovatel soudruh ministr informací a osvěty Václav Kopecký, jehož program je programem naší vlády. Pro nás pro všechny je tento program od a až do zet naprosto závazný a rádij jej budeme plnit, neboť je výrazem našich tužeb a naší práce. Ještě nikdy jsme neměli u nás v republice takové možnosti rozvoje, jako v republice opravdu demokratické, lidové, kterou musíme milovat z plna srdce, protože práce pro naši republiku je zároveň prací pro naše hnutí, které se musí zapojit jako jedno z prvních do boje proti kosmopolitismu, protože má k tomu nejlepší výzbroj — mezinárodní jazyk, který dá plně do služeb pracujícího lidu celého světa na poli proletářského internacionalismu. Buďme internacionalisty na linii leninsko-stalinské, a nikdy nemůžeme sejít s cesty, protože pokrokové síly světa rostou a sílí právě na této linii, jež ukazuje pracujícím cestu k šťastné budoucnosti. Tato linie a linie určená pro nás IX. sjezdem Komunistické strany Československa, jakožto vedoucí strany, je

také nejspolehlivější základnou, na niž bude u nás vytvořen šťastný život pracujících, kteří svojí pomocí pomohou zabezpečit mír mezi národy. Nebude proto jediného esperantisty u nás, který by nepodepsal stockholmskou výzvu Světového výboru obránců míru proti atomové zbraně. Pište také svým korespondentům v cizině, aby podepsali tuto výzvu, aby tak pomohli i oni znemožnit třetí světovou válku, kterou imperialisté ohrožují svět.

Lidstvo potřebuje mír ke své práci, potřebují ho i esperantisté, a proto všichni do boje proti válečným palicům a jejich zrádným pomahačům.

Ať žije mír a jeho veliký obránce — Sovětský svaz,
ať žije geniální rukovoditel všech obránců míru světa,
nejvěrnější přítel našeho lidu — generalissimus Josef
Visarionovič Stalin,
ať žije jeho věrný žák — prezident Klement Gottwald!

KRONIKO ENLANDA

Nia oka kongreso en Brno estis okazintaĵo edifanta ne nur pro la nombro de 988 kongresanoj, cifero ĝis nun niam atingita, nek pro la granda nombro de junaj vizaĝoj inter ili, sed precipe, ĉar tiu ĉi kongreso esprimis manĝestmaniere nian kompletan eniĝon en ĉeĥoslovakan publikan vivon deklarante solene nian aliĝon al la porpaca batalfronto tutmonda. Per sia korporacia subskribo de la rezolucio el marto 1950 de la Stockholma kongreso de la pacdefendantoj ĝi denove proklamis nian pretecon batali organizite por la paco en tutmonda skalo. Dua grava pozitiva faro estas eniĝo de la Slovaka Esperanto-Societo en nian Asocion kiel memstara slovaka sekcio konservanta siajn titolon kaj agadsferon. Ankaŭ tio ĉi signifas adaptiĝon al gvidaj linioj en nia publika vivo. Pri agado de la kongreso informas Raporto, sendata kun tiu ĉi numero.

Programoj de la kongresaj Interkonatiĝa vespero kaj Koncerto estis faroj pioniraj. Aro da eminentaj profesiaj aktoroj kun kelkaj altnivelaj amatoroj kantis kaj deklamis versojn ĉiam tre bone tradukitajn kaj adaptitajn por la kanto. Tradukoj estis liveritaj de R. Hromada, Jindřich Ježek, J. Kořínek, Miloš Lukáš, Tomáš Pumpr, St. Schulhof, Frant Vaněk. Dum du dancopaŭzoj de Interkonatiĝa vespero komenciĝis la longa programo per deklama ĥoro junulara el Ostrava, kantinta inter aliaj la faman junularan kanton „Budujeme“. Poste sekvis diversaj famaj popularaj kantoj de kabareta karaktero, kiujn prezentis Vanda Zito-vá (kun agordiono) kaj Fr. Crha kaj Rudolf Stolař (kun ĝitaro). Amatora duo Eva Suchardová kaj Valda Vinař prezentis en groteska komiko gajan scenon „Amo en proverboj“. Malofte oni povis aŭdi tiom da bona lingvaĵo kantata kaj deklamata tiom bone dum rido kaj rideto tiom sinceraj. Je dispono estis 20 ciklostilitaj paĝoj de tiuj ĉi memorindaj tekstoj.

La koncerto dimanĉa estis de serioza karaktero. La samaj tradukantoj liveris al kantistoj tekstojn de famaj melodioj koncertaj kaj operaj. La aŭskultantoj ricevis ilin en 16-paĝa presita kajero. Deklamis Kožíková-Švabíková Fibich-melodramon Nikso (pianon ludis dr. Hromádka) kaj Vl. Leraus „Fratecon“ de Svat. Čech kaj „Raporton“ de Šrámek. Kantis Věra Borská, Eliška Kalousová, Dr Jar. Hromádka, prof. Josef Válka. Estas malfacile el tiu ĉi programo kantita kaj deklamita majstre citi tiun aŭ alian programeron kiel elstaran pli ol la ceteraj. Sed nepre ni devas citi profesoron Vilibald Scheiber, kiu estas kompilinto kaj muzika gvidinto de la programoj kaj fortepiane akompanis la kantojn en tiu mirinda entrepreno.

Ĉiuj rolintoj meritas gratulojn kaj dankojn, sed ĉi tute apartan pro sia sindediĉo al la muzika arto kaj al Esperanto same.

Organizo de la kongreso kontentigis tre multajn kongresanojn, plendoj preskaŭ ne estis diritaj, oni ĝenerale laŭdis la pretecon de la Loka Kongresa Komitato, kiu sukcesis prepari kongreson tiom imponan en tempo tre mallonga. Ĝia konsisto estis la sekvanta: Prezidanto: Josef Friedrich, sekretarioj: Josef Vondroušek, Milada Vondroušková, Marie Adamcová, kasisto: Tomáš Borkovec, membroj: Jiří Kořínek, Vilibald Scheiber, Věra Borská, Stan. Sedlák, Rud. Nečas, Frant. Vyskočil, Frant. Frýbert.

Ekskurso al Macocha preparis kaj gvidis Stan. Sedlák kaj R. Nečas. Partoprenis per du aŭtobusoj 112 kaj per vagonaro (gvidis K. Rambousek) 90 personoj.

Ekskurso al Bystrc gvidis J. Jílek, partoprenis 190 p. Pro malalta akvonivelo oni povis veturi sur la ŝipo sole nekompletan linion. Rezultis el tio resto da 15 Kĉs po persono, kiu estas je dispono de paĝintoj ĉe LKK en Brno.

La ekskursantoj estis tre kontentaj kaj la humoro estis gaja kaj samideana.

Nova radiokalendaro de Praha (valida de 1. VI.):
ĉiutage 15,00—15,15 h MET, 31,41 m kaj 25,34 m
22,00—22,30 h MET, 25,34 m.

La vespera elsendo plilongigis je 15 minutoj. La posttagmeza elsendo uzas du samtempajn ondojn, el kiuj unu havas antenenergion 100 KV, trioblon de la ĝisnuna. — La mezondaj programoj sen ŝanĝo. (Jm)

Maja Fabelo, estas romano, verkita per metodo de impresionisma realismo de Vil. Mrštík en 1892. Ĝi estas dokumento de tiamaĵ necertecoj, falsecoj, komplikaj primitivecoj, neinformitecoj en socia vivo, el kiuj rezultis strangaj konfuzoj ankaŭ en vivo ama. Tiuj ameraroj ŝajnis tiam kortuŝaj al burĝa mondkoncepto, oni ridetis pri ili, oni kompatis viktimojn de nescio kaj de nesperto, oni ne klopodis senigi la junularon de sencelaj turmentadoj. Dalibor Chalupa dramigis la romanon por disaŭdiĝaj celoj kaj Verda Stacio disaŭdiĝis ĝin en traduko de dro Pumpr la 3-an de majo. La stacio akceptu gratulon pro sia sukcesa klopodado prezenti programojn variantajn, diversajn. Ankaŭ tiu ĉi prezentaĵo estis tre altnivela. La temo, jam fora por hodiaŭa aŭskultanto, iĝis tamen aktuala pro la prezento. Helenjon, la deksesjaran knabinon, konfuzitan pro la unuan fojon renkontita amo kaj pro la ardanta printempo same, diradis s-ono Švabíková per voĉo efektive infana, tremetanta pro juneco kaj pro atendemo de mirakloj. La studenton Riša parolis s-o Höger ankaŭ per voĉo de junulo 21-jara. Ni enskribu tie ĉi, por ke ili ne estu forgesitaj, frazetojn de Helenjo „Mi ne amas vin plu“, „Kial mi kollelu?“ kaj unu de Riša „Vi timas homojn?“ pro realisma impresio, per kiu ili efikis. La rakonta parolo de s-o Leraus meritas ankaŭ apartan laŭdon. Krom tiuj ĉefroluloj parolis multaj aliaj voĉoj, precipe tiuj de Bolek, Piskáček, Stambolieva, Holmanová, Procházková. Precipe ni enskribu la maljunan bonkoran voĉon de Marta. Iom ni bedaŭras, ke virinaj voĉoj estis tro similaj reciproke, oni ne ĉiam facile ekkonis, ke ekparolis alia persono, ĉar tiuj voĉoj estas tro kultivitaj per la sama metodo lerneja. La Marta-voĉo estis tial agrabla escepto. La sonkuliso de prezentaĵo estis sonriĉa, pri kio respondecas reĝisoro Chalupa, teknika helpanto Semerád kaj Junularo de E. K.

La 7. V. estis ripetita La Vendita Fianĉino, certe multaj aŭskultis la plaĉajn melodiojn duan fojon. La 5-an de julio je la 23-a horo estos dissendataj de bendo partoj de elstara kanta kaj deklama koncerto en Brno okaze de nia kongreso.

Diskurso pri paco kaj porpaca laborado de esperantistoj faris en kunveno de E. Klubo en Praha la 19. IV. 1950 ĉefia instruisto en Parizo Jozefo Vitek ĉe okazo de sia vizito en la patrujo. La diskurso estis akceptita per arda aprobo de ĉiuj ĉeestantoj.

Ostrava-regiono. La 26. III. kunvenis en Karviná-Doly 68 ges-anoj el 28 lokoj al regiona laborkunveno. Laŭ raportoj de ĉiuj lokoj la movado ĉie vigne progresas. Dro Pawlik pliriĉigis programon de la laborkunveno per interesa parolado pri neologismoj en E-o. Estis reelektitaj regiona peranto s-ano Slaný el Ostrava-Vitkovice kaj 7 distriktaj perantoj. En 4 distriktoj perantoj mankas. La kursgvidantoj plendis pri manko de lernolibro de Kilian. Post la kunveno sekvis amuza programo.

Veŝkeré tiskopisy, týkající se esperanta nebo esperantem psané, musí býti předem předloženy ústřednímu výboru Svazu ke schválení, podle usnesení výborové schůze z 25. dubna 1950. O tomto usnesení byl uvědoměn tiskový odbor ministerstva informací a osvěty.

LOKAJ INFORMOJ

Brno. — Programo de kunvenoj de E. K.: 2. V. Poeziaj vizioj de la homaro (Josef Vondroušek), 9. V. Argumentado por E. (Marie Adamcová), 16. V. Karel Čapek, filozofo de praktika vivo (L. Stejskal el Praha), 23. V. Rememoroj pri Vilém Mrštík (Jaroslava Konečná), 23. V. Bagateloj el la VIII-a ĉs. E-kongreso, 6. VI. Delegita servaro de UEA (Milada Vondroušková), 13. VI. Eĥoj de antikvaj kulturoj en verkaro de J. Zeyer (Nelly Zitová), 20. VI. Kuracaj vegetaloj (Frant. Záleská), 27. VI. Pri iama Praha (Josef Friedrich), 4. VII. Ĉe la Nigra Maro kun ŬRO (Stanislav Sedlák), 11. VII. Tradukado-konkurso, 18. VII. Literatura vespero (Jaromír Hoffner), 25. VII. Poeto de tonoj Frederiko Chopin (Hilda Kořínková), 1. VIII. Elfosajoj en Věstonice (Karel Rambousek), 8. VIII. Somero nin vokas al montaro, kun lumbildo (Jiří Kořínek), 15. VIII. Demandaro-konkurso, 22. VIII. Ĉeĥoslovaka kolonio en Argentino (Frant. Frybert), 29. VIII. Ĉeĥaj kasteloj kaj fortikajoj (T. Borkovec). — Kunvenoj ĉiumarde je la 19 h. en hotelo Pasage, Lidická 23.

Břeclav. — Inter la 25-a de marto kaj 5-a de aprilo estis instalita en Supera industria lernejo esperanta ekspozicio de korespondado, literaturo kaj propaganda materialo. La ekspozicion aranĝis Milan Vítovský.

České Budějovice. — Inĝ. L. Krajc projekciis filmon pri Nova Zelando trifoje en lokaj lernejoj. Li sciis utiligi la prezentadon por propagando de Esperanto kaj estas tre kontenta pri sukceso.

Česká Skalice. — Prelego pri kongreso en Malmö de Fr. Pytloun, ĉeestis 25 novaj kursanoj.

Gottwaldov-Otrokovice — Frekventintoj de la E-kurso, kiun ĉi tie gvidis fakinstruisto F. Omelka, decidis fondi la lokan grupon de EAĈSR. La peto pri la fondo estas jam forsendita. Ĉiuj estontaj anoj estas fervoraj esperantistoj. Ili jam kunlaboras kun la loka grupo en Gottwaldov I. La unua kunveno postflasis en ili fortajn impresojn — precipe la intereseĝaj spertoj de s-ano F. Blaha, kiujn li akiris en Esperantujo. Ambaŭ grupoj vizitados reciproke unu la alian kelkfoje dum la jaro. (fom)

Hradec Králové. — E. K. varbas per nova cirkulero al sia Korespondanta Kurso en 12 lecionoj. Por 150 Kčs ricevas la partoprenanto la lecionojn, korektojn de la taskoj kaj ĝeneralajn informojn. (II. Zamenhofova 1010). — Klubaj kunvenoj (ĉiumerkrede) distingiĝas de la kutima aranĝo: prezidas ĉiam alia membro, por ĉiu kunveno estas preparitaj pluraj maksimume 10-minutaj raportetoj, pri kiuj devige sekvas diskuto; la spertoj pri tiu ĉi novaranĝo estas eminentaj. Temis la 19. IV. pri atomenergio (Váňa), 26. IV. pri spiritismo (Molnár), 3. V. raportis Tuch, 10. V. Dolanský, 14. V. Ginz kaj Izraelo (kun filmo), 17. V. Weinerová, 24. V. preparo por la kongreso en Brno gvidata de Pytloun, 31. V. ekskurso gvidata de Beran. — La 15. IV. okazis Zamenhof-vespero; prez. J. Dolanský prelegis pri lia laboro por la paco inter popoloj, s-ino Suchardová deklamis poemon Al la fratoj, s-o Vinař Preĝon sub la Verda Standardo.

Chlumec n. C. — Du kursojn por gestudentoj de mezlernejoj (unu por 10 komencantojn, unu por 13 progresintoj) gvidas depost 4-a de febr. Frant. Ryba, direktoro de la mezlernejo. — La 27-an de aprilo okazis kunveno, kiun partoprenis ĝesamideanoj el Hradec Králové, Nový Bydžov kaj Chlumec n. C., sume 48. Chlumec-anoj sub gvido de lernejdirektoro František Ryba kaj faka instruisto Antonín Lauterbach preparis bone elektitan programon. Plej grandan laŭdon meritas juna kursano (14 jaroj), kiu bonege ludis violonon kaj estas ankaŭ la plej diligenta kursano. Prezidanto de Esperanto-klubo en Hradec Králové s-o Jaroslav Dolanský prelegis pri interna ideo kaj pri vivo de D-ro L. L. Zamenhof. Bela florbukedo, kiun li ricevis, estis donaco de esperantistoj el Chlumec n. C. S-o Pytloun parolis pri organizaj aferoj kaj varbis por esperantista kongreso en Brno. Estis ĝojige vidi tiom multnombren vizititan kunvenon, kiu estis kunvokita nur per simpla karto de regiona peranto Pytloun.

Jablonec n. N. — Jarkunveno la 5 III. elektis prez. M. Jira, sekretario R. Janečka. La grupo havas 25—30 membrojn, inter kiuj la plej granda parto estas ĝejunuloj.

Jeseník. — Decido de distrikta konferenco en Jeseník (18. XII. 1949) fondi en ĉi tiu urbo esperantistan rondeton estis jam efektivegita dank' al ĉi tieaj ĝesamideanoj distrikta perantino Lída Holoubková, Josef Dvořák kaj František Friedrich. Unua kunveno okazis la 10-an de februaro, kiam la aĝado de la rondeto estis solene komencita. En la dua kunveno prelegis s. Dvořák pri universala kongreso en Nürnberg kaj s. Ryba pri kongreso en Parizo, kiujn ili ĉeestis. — Regulaj kunvenoj okazas nun ĉiumarde je la 19,30 horo en hotelo Slezský dvůr, kies estro s. František Friedrich disponigis al la rondeto senpage ejon.

Jihlava. — Dua jarkunveno de la Loka Grupo la 13. III. elektis prez. Oldřich Křižanovský, vicprez. Stan. Coufal, sekretario Frant. Tichý (Brněnská 11), kasisto Josef Kožíšek. Kunvenoj ĉiun duan lundon en domo de Studenta Internato (nám. Rudé armády 3).

Karviná. — Kurson por 20 p. gvidis s-o Odehnal, 8 aliĝis al la loka grupo.

Liberec. — Jarkunveno la 5. II. Estis elektitaj prez. Ing. Karel Fanta (III. Na bojišti 14), sekretario Oldřich V. Vrána (I. Husova 1201), kasisto Josef Lukavec. La kunvenoj (ĉiumarde en la propra klubejo) havis sekvantajn temojn sur programo: 25. IV. Pri la bestoj (Dáša Křenovská), 2. V. Amo floras en ĉiu aĝo (Zd. Riegger), 9. V. Deveno de la mondo (M. Petrová), 16. V. Mj ŝatas florojn (M. Valešová), 23. V. Mono regas la mondon (St. Jirásek).

Most. — Kursoj por komencantoj kaj por progresintoj ĉiun mardon kaj vendredon en Wilson-lernejo. Estas preparata fondo de loka grupo.

Nový Bydžov. — Distrikta peranto Fr. Ryba.

Olomouc. — Ĝenerala kunveno de Esperantista societo elektis la 9-an de marto d-ron František Lédl, dekanon de la medicina fakultato en Palacký-Universitato, sia honora membro pro liaj meritoj pri propagando de E. kaj pro lia uzo de tiu lingvo por scienca laboro. — Komitato estis reelektita sen gravaj ŝanĝoj. Prez. Dro Vl. Mohapl, sekretario J. Vašek kaj J. J. Karhan. — Ĉe Entreprenoklubo ROH ĉe fervoja direkcio fondiĝis E-fako, gvidata de J. Vašek kaj J. Dvořák. — Kurso komencula la 13. II. ĝis 3. IV. en Popola Akademio ĉe KNV kune kun E-societo komenciĝis kun 16 kaj finiĝis kun 29 p. Kunvenoj ĉiujauĝe je la 19—21 h.

Opava. — Kurso en kadro de Popola Akademio komenciĝis en oktobro 1949 kun 19 p., finiĝis kun 9 p., gvidis s-o Frantl. — En marto 1950 estis varbitaj per prelego de s-o Kuzník en novan kurson gvidatan de li mem 12 skoltoj. — Estis dissenditaj multaj flugfolioj al la publiko kaj al malnovaj samideanoj, sed la rezulto ne estas kontentiga. — Estis fondita junulara fako, gvidata de s-o Kříž kaj s-ino Libosvárová. — Kunveno vendrede je la 18,30—20 h. en Kulturní dům. — Jarkunveno la 26. II. dum ĉeesto de 12 membroj aŭdis detalajn raportojn de sekretario, kasisto kaj prop. referanto kaj elektis prezidanton Erben, sekretario Ant. Frantl (Veslavínova 23). Nombro da membroj 23.

Ostrava. — Junulara fako de E. K. Ostrava I komencis en marto kurson komenculan por 25 p., gvidatan de Vl. Slaný laŭ propra metodo, kaj kurson progresintan gvidatan de s-o J. Čermák por 20 p. La membroj de kantondeto portas apartajn kravatojn kun steloj kaj motivoj el Ostrava. Kunvenoj ĉiujauĝe je la 19-a h. en sukerajejo Šikuta, Bělský les. — Jarkunveno de E. K. Ostrava I la 3-an de majo elektis prez. Zd. Raška, sekr. K. Janouš, kas. Dr R. Pawlik.

Ostrava-Zábřeh. — Jarkunveno de E. Societo Komenský okazis la 26. III. dum ĉeesto de 34 membroj kaj 15-membra deklama kaj kanta grupo junulara por honorigi la 358-a datrevenon de Komenský-naskiĝtago. Pri Komenský prelegis lernejestro e. p. Rudolf Eliáš, poste sekvis programo de kantoj kaj deklamoj. Post ĝi estis kutima jarkunvena programo, La societo havas 100 membrojn, kiuj partoprenis

en 12 regionaj kunvenoj kaj 4 ekskursoj. Estis reelektitaj prez. Alois Kubala, sekretario Bohumír Vaněk (Čermáková 6), lia anstataŭanto Josef Pavlan (Zengrova 135).

Plzeň. — Ĉarpentisto de Amsterdamaj ŝtataj ŝipkonstruoj kamarado Cor de Waart parolis la 30-an de marto en Slovanská Beseda pri socia situacio en sia patrujo.

Praha. — En „Unuiĝo de unitarianaj virinoj“ prelegis s-ino Julie Šupichová pri Zamenhof kaj Esperanto la 12. IV. La prelego vekis grandan intereson inter 40 aŭskultantoj. Unitaria pastro s-ro Rubeš rekomendis post la prelego lerni Esperanton. — En Praha VIII-Libeň I. ad. Kynčl organizis en aŭtuno 1949 du kursojn kaj de 21-an de marto li organizis novajn kursojn komenculajn en Supera Kleriga Lernejo kun permeso de Loka Nacia Komitato (MNV) Praha VIII. Instruas Lad. Kynčl 30 komencantojn laŭ Ĉe-metodo, A. Boháčová 25 p. progresantajn laŭ Kilian-lernolibro, Lad. Kynčl en la dua kurso 25 p. komencantajn laŭ Ĉe-metodo. — Pluaj programoj de E. K.: 7. VI. Dr T. Pumpr: Kiel traduki poemojn. 14. VI. Gajaj filmoj de Ant. Slanina. — Kunvenoj ĉiumerkrede je la 20 h. Na prikopĉe 17. I-a etaĝo. — Ĝenerala kunveno de la E. K., okazinta 1. III., reelektis la ĝisnunan klub-estraron (prez. J. Šustr, sekr. F. Sviták, kasist. A. Bárčochová). Agado de la klubo vigligis kompare kun la j. 1948. Malhelpo estis kelkfoja translokigo de la klubo; la kunvenoj okazis dum 1949 en sep diversaj lokoj de Praha, ĝis fine oni trovis konstantan hejmon en la Kultura klubo de l'personaro de CNK en Prikopy. Okazis 12 komitatitaj kunvenoj kaj ĉiusemajnaj membro-kunvenoj, kiujn antaŭiris konversacia kurso, gvidata de A. Slanina. El la klub-aranĝoj estas citindaj precipe: 2. III. Danlando, kun lumbildoj (J. Vitek), 6. V. Pola vespero (prof. J. Garbar el Wrocław), 25. V. Ĝenerala kunveno, 1. VI. Puŝkin-vespero (Šustr kaj Bíró-Kvarteto el Budapeŝt), 6. VII. Kultura vespero kun R. Rosseti kaj lia edzino (Anglio), 2. VIII. Amika kunesto kun nederlanda-belga karavano, 26. X. Propaganda vespero por neesperantistoj (Dr Pitlik, Ginz, Hromada), 2. XI. Ĉs.-soveta amikeco, 7. XII. Nikolaa vespero (Slanina, prof. Vitič). — Pri la programoj zorgis i. a. Šustr, Vitek, Balda, Baldová, Lorenz, prof. Urban, Urbanová, prof. Vitič, dir. Pulchart kaj Slanina. La klubo aranĝis kelkajn ekskursojn, precipe al Liberec (Kongreso) kaj Sněžka (renkontiĝo kun poloj). Klubanoj Čížek, Janoušek, Kynčl, Boháčová, Slanina aranĝis kvin kursojn, el tio kvar ekster la klubo. Propagandaj montro-fenestroj estis en la Wilson-stacidomo (2), 3 kestetoj aliloke. Forsenditaj leteroj: 227, presaĵoj: 5150 ekz. La klubna biblioteko post unujara tenado en kelo estis lokita en la oficejo de EAĈSR kaj rearanĝita (E. Kutik k. a.). De 1941—48 perdiĝis 55 pruntitaj libroj. Pagintaj membroj en 1949: 511, el tio 90 novaj. La ĝenerala kunveno akceptis porpacan rezolucion (v. pĝ. 21) kaj sendis salutleteron al la ĉefurbestro D-ro V. Vacek. — En 1950 la klubna aktiveco rimarkinde plivigliĝis. Kulturprogramo estis ellaborita por duona jaro (ciklo de prelegoj kaj aranĝoj). La klubna junularo reorganizis sub gvidado de s. Jan Neuman kaj kunvenas ĉiuŝaŭde 18,30 en la klubejo. — Kursoj por poŝtistoj okazis de novembro 1949 ĝis aprilo 1950 en Kultura Domo Poŝtista (tř. polit. věžňů 16), komencula lunde, progresinta ĝaŭde, gvidata de s-ino Juliána Bendová por 6—12 partoprenantoj.

Prostějov. — Kurson en Popola Akademio por 27 p. gvidas s-o Stan. Jeřábek laŭ Ĉe-metodo.

Rokycany. — Komencula kurso gvidita de prez. K. Bašik finiĝis la 4. IV. kun 14 p. kiuj ĉiuj aliĝis al la loka grupo.

Svit. — Esperantistoj en la urbo kaj en la ĉirkaŭaĵo ne restis neaktivaj, kiam finis kursoj de E-instruisto Karel Šolc en januaro - februaro. E. Rondeto ZK-ROH kunvenas regule ĉiulunde je la 20 horo kaj rondeto ĉe Junulara Asocio (ĈSM) ĉiudimanche je la 13—15 horo. Prezidas Mikuláš Novák, poŝtestro. La junularan rondeton gvidas ĝia prez. Adam. Laborkunveno de Tatra-regiono okazis la 23. IV. Dr Sahliger preparolis tie planon por estonta laboro. Rekomendis amasan partoprenon en la kongreso en Brno. S-o M. Novák informis la ĉeestantojn pri aranĝo de la Somera kolegio en Svit la 5—19 de aŭgusto kaj rekomendis partoprenon ankaŭ en la ceteraj kursaroj dum la venonta somero en Doksy, Karlovy Vary kaj Rožnov.

Tanvald. — La grupo aperigis en marto unuan numeron de sia tre bele fotografie multobligata bulteno. Krom mapo de ĉirkaŭaĵo de la urbo ni legis tie ĉi plurajn artikolojn esperantlingvaj kaj eksciis el diagramo, ke dum 1949 la membroj sendis en fremdlandoj 341 korespondajojn, per kiuj ili kontaktis kun 36 landoj. La kunvenoj okazas dum majo-septembro la 1-an kaj 3-an mekredon en Tanvald (hotelo Central), la duan merkredon en Velké Hamry (hotelo Hlúže), la 4-an merkredon vespera promeno kun E-konversacio.

Trenčín. — Jarkunveno de la Loka SES-grupo la 16. III. elektis prez. Ján Lamačka, sekretario Rudolf Bušo, kasisto Vendelín Hlavatý. Kunvenoj ĉiuŝaŭde en Baza faka lernejo je la 19 h. Adreso: Pod Sokolicami 1675.

Ústí n. L. — Kurso komencula finiĝis kun 12 p., kiuj pagis membrajn kotizojn kaj daŭrigas en kurso progresanta, gvidata de Dr Hrneček. Kunvenoj nun en kafejo Londýn (unua etaĝo) ĉiumerkrede je la 20—22 h.

Veprty. — Nia regiona peranto F. Patera, kiu patre zorgas pri la konfidita regiono Karlovy Vary, estis agrable surprizita, kiam lia inspekta vizito al kurso de Esperanto en Veprty estis kvarfoje avizita de la urba disaŭdiĝo. La kurson gvidas juna samideano Vacek, instruisto, devenanta el Praha, kiu veturas en la kursejon el distanco 12 km. Li instruas en rondetoj. Ĉeestis 12 kursanoj. La klubo posedas propran klubejon kun du ĉambroj, antaŭĉambro kaj akcesoraĵoj. Klubestro s-ano Král, oficisto de la Distrikta Nacia Komitato, establis senpage la klubejon. Sur la poŝtofiĉejo estas fiksita varbkesteto. Ankaŭ la loka disaŭdiĝo varbas por la kurso. La kursanoj aliĝis al la Asocio. (jm)

Vsetín. — Du kursoj por komencantoj dum tiu ĉi vintra sezono. La unua komenciĝis la 7. IX. 1949 kun 21 p., finiĝis per aliĝo de 9 p. al la klubo. Dua, sen ia ajn reklamo (pro nura anonco en la elmontra kesteto) komenciĝis kun 15 p. la 11. I. 1950 kaj daŭras kun 12 p. Instruas en ambaŭ prez. A. Berka laŭ sia lernolibro. — Estis decidite fondi kluban bibliotekon; estis aĉetitaj de la Asocio libro-vendejo ĉiuj riceveblaj libroj, sed tio ne sufiĉas kaj la klubo petas proponi al ĝi E-librojn kaj aliaj E-aĵojn. — La membraro legas: Ĉiu ricevas „Esperantistan“ kaj krome estis akiritaj dek novaj abonantoj por „E. Slovaka“ kaj la membroj promesas devige legi E-librojn aŭ partojn el ili kaj raportoj pri ili en la kunvenoj. Tiamaniere estas pliriĉigata programo de la kunvenoj, la spertoj estas surprize bonaj kaj ni rekomendas provi tian aranĝon en aliaj kluboj. — La kunvenoj okazas ĉiumerkrede en hotelo Pančava. Krom organiza vivo estas sur programo kurso progresanta laŭ „Ellerni“ kaj krome „kvinminutoj“: ĉiu membro devas prezenti temon libere elektitan en diskurso kvinminuta, post kiu sekvas diskuto pri la temo. Ĝis nun temis pri: Kiel mi fariĝis esperantisto kaj miaj spertoj ĝisnunaj (Berka), Kristanismo kaj Esp. (Bednařík), Popolaj kutimoj de Valaĵoj (Machala-Hurtiková), Malfacila la vivo de maŝingvidanto (Riedl), Masaryk kaj lia vivo (Hurtiková), El E-vivo (Zajíc), Mia pasintjara ferio aŭ la belaĵoj de Slovakujo (Chovančík). Ĉiu samideano veninta en Vsetín estas invitata veni en la klubon kaj diri sian „Kvinminuton“. — Jarkunveno okazis la 11. I. Estis elektita prez. Aleš Berka, sekretario Josef Zajíc, kasisto Chovančík, propagandisto S. Riedl.

STRANGA KAPTAĴO

Ĉe roka bordo bobelas
kapricaj ondoj en la sun',
ruliĝas tie kaj ŝvelas,
kaj ŝaŭme cedas nun.

Por petoladi multmove
revenas ili de la fund',
perliĝas, poste denove
murmuras en profund'.

La maro muĝas akorde;
sonĝante ora pri fiŝet',
fiŝisto juna surbörde
dormetas en kviet'.

Leviĝas alte la maro,
baraktas io en la ret',
kaptiĝis ora hararo
de l'mara virinet'.

E. Urbanová-Doubravská

RICEVITAJ LIBROJ

Interlingual Scientific and Technical Dictionaries. A report by J. E. Holmstrom, Ph D. Unesco NS-SI-1, Paris, 20 July 1949. 66 paĝoj 21×34 cm, ciklostilitaj, kaj du detalaj aldonoj. — Nereguligata evoluo de sciencteknika lingvo kondukas al komplikiĝo de faka terminaro, diversenceco kaj multsignifeco de terminoj kaj simboloj. Tio estas kaŭzo de diversaj perdoj, ĉar evoluo de tekniko estas per tiu nereguligiteco de la teknika lingvaĵo malfaciligata. Tiuj malfaciloj havas apartan gravecon en organizo de internaciaj sciencaj rilatoj. Rezultis el tiu stato bezono normigi science teknikajn nociojn, terminojn kaj simbolojn. La verko farita de J. E. Holmstrom, komisiita de Unesco, kolektis la spertojn pri sciencaj kaj teknikaj vortaroj. Multaj terminoj en tiuj vortaroj diverslingvaj ne interrilatas reciproke pro diversaj kaŭzoj. Iam pro nesufiĉa scio de aŭtoro, sed pli ofte, ĉar vortoj, kies lingva aspekto ŝajnas la sama aŭ tre simila en gravaj lingvoj, havas en ili signifon diferencajn, precipe se oni atentigas diversan nuancon de la termino. Tial oni devas dediĉi al kompilo precipe de plurlingvaj vortaroj fakulan atenton. En ili oni ofte uzas sistemon de indeksnombro, kiu estas la sama por ĉiu lingvo. Oni rekomendis, ke la indeksnombro estu tiu de la Internacia Dekuma Klasado. La aŭtoro ne rekomendas tiun proponon, ĉar ĝi tro dependas de kompleto de la Dekuma Klasado en koncerna lingvo, sed tiu ne estas en ĉiuj lingvoj sufiĉe kompleta, kaj krome estas tre malfacile memorteni la longajn numerojn de tiu klasado. La aŭtoro rekomendas uzi anstataŭ kodnombrojn kodvortojn, kiuj servas kiel „pontoj”, kaj tiuj vortoj estu el Esperanto. Ni citas laŭvorte koncernan paragrafon (4.10): „Alternative la „pontlingvo” por tiu celo povus esti Esperanto, kiu estante artefarita evitigus naciajn jaluzojn kaj krome prezentus aliajn avantaĝojn. La esperanta gramatiko estas tiel simpla, ke post kiam ĝia vortaro estas alkondukata al la atento en ĉi tiu maniero, la veraj tekstoj prezentigas kiel simpla pleniĝaĵo facile komprenebla. (La aŭtoro trovas, ke li povas kompreni la plejmulton de „Scienca Revuo”, la nova kvaronjara eldonaĵo, sen malfacilo, malgraŭ tio, ke li ne antaŭe provis lerni Esperanton.) Se Esperanto populariĝus en ĉi tiu okaza maniero inter la sciencistoj kaj teknologoj, ĝi prezentus multajn praktikajn profitojn en aliaj direktoj; ekz. la disvastigo de resumoj kaj la forigo de interpretado dum internaciaj konferencoj. La Internacia Scienca Asocio Esperantista kaj ĝiaj filiaj naciaj societoj aŭ mem aŭ per kuraĝigo al aliaj, respondecis pri konsiderinda nombro da sciencaj kaj teknikaj eldonaĵoj inkluzive vortaroj ligantaj Esperanton kun aliaj lingvoj, kiuj estas cititaj sub siaj fakoj en Aldono I, kaj aliaj estas farataj. Kunlaboro de tiuj societoj estus volonte donata.” — Tiu grava aserto de Dro Holmstrom estas lia opinio persona, sed dirata en raporto pri esploro farita por Unesco ricevas apartan aŭtoritan signifon krom tiu, kiu eliras simple el ĝia rilato al faktoj kaj logiko. Ni estas tre kontentaj, ke jam dua numero de nia revuo povas raportari pri plua pozitiva sinteno de Unesco al nia afero. Kaj ni diru nian konvinkon, ke Unesco komencos baldaŭ el propra iniciato sisteman esploron de problemo, kiel uzi Esperanton por internacia kontakto sur sciencista tereno en pli vasta amplekso.

Zdeněk Hubka: Cizinec před pultem. Vydalo Tiskářské a vydavatelské družstvo čs. obchodnictva, Praha II, Žitná č. 45. 16 paĝoj 12×48 cm. Kun 20 varolistoj. Prezo 39,— Kčs, varolistoj po 8 Kčs. — Celo de tiu presajo estas doni al butika vendisto eblecon, ke li prezentu al fremdlanda kliento laŭ lia lingvoscio liston de bezonaj demandoj kaj respondoj en lingvoj rusa, angla, franca, hispana, germana, Esperanto. Laŭ bezono li prezentos same liston de varoj el 20 diversaj branĉoj kaj la kliento povas per fingro montri, kion li deziras. La esperantlingva teksto estis farita tre lerte de Jar. Mařík. La tradukado ne estis laboro facila, temas ja pri listoj de tre diversaj komercaĵoj teknike nomitaj. Rezultis el tiu laboro 20 listoj, kiuj estas tre utilaj ankaŭ por ni ne tiom kiel klientoj en fantaziaj butikoj, sed kiel interesuloj pri faka terminaro. Ne ŝajnas, ke ideo de la aŭtoro havis tro grandan resonon. Sed s-o Mařík meritas gratulon pro sia tre bone farita laboro traduka.

Daniel Quarello: Komplementoj de l' verbo. Libro-gvido por niaj verkistoj, tradukistoj kaj literaturamantoj. Quarello & Cia eldonistoj. Casilla de Correo 47 (Suc. 13), Buenos Aires. 32 paĝoj 15×20 cm. — Ĝi estas III-a parto de la libro „Lernu Esperanton”, paĝoj 65—100. Ĝi traktas la komplementojn de l' verbo similmaniere kiel traktis la dua parto Komplementojn de l' substantivo. La aŭtoro ne uzas la saman gramatikan terminaron, kiun enkondukis Plena Gramatiko. Sed ĝi ne tro malhelpas al uzo de lia verko, ĉar li prezentas siajn asertojn en tre klara kaj simpla maniero. Krome enestas multaj ekzemploj kaj la kerno de la libretoj enestas en ili. Malofte oni trovas strangaĵon, kun kiu oni ne povas konsenti, aŭ kiu estas erara. Ekz. „En la tago, ke mi vidis ŝin” nepre devas esti: „kiam mi vidis ŝin”. „Morgaŭ mi iros ĉe mian onklon” estas treege nekutima; ĝi volas versimile diri, ke mi iros en la hejmon de mia onklo; sed en la ĉeĥa oni ne povas tiun „iron al ia loko” ankaŭ esprimi alimaniere ol per „mi iros al mia onklo” kaj mi pensas, ke por Esperanto ĝi ankaŭ povus sufiĉi. „Mi iros ĉe mian onklon” ne estas kontraŭ logiko, sed oni devas nun respekti ankaŭ tradicion, precipe en lernolibroj. Nebonajn ekzemplojn mi trovas tre malofte. La donataj difinoj estas klaraj kaj la ekzemploj tre bonaj precipe pro ilia simpleco. Leginte atente la libreton sperta esperantisto multon akiros por sia lingvouzo. Sed li trovos afero stranga prezenti prepozicion „cis” kvazaŭ ĝi estus oficiala aŭ ofte uzata, kvankam oni preskaŭ neniam legas ĝin kaj krome ĝi ŝajnas al ni nebezona, oni ja ne bezonas esprimi tiun rilaton. Same „ĝis” kun infinitivo estas tre malofte legata kaj aŭdata, mi tion trovas erariga. Sed, kiel dirite, la verko meritas atentan legadon kaj studadon kaj certe utilos.

Jarlibro de Universala Esperanto-Asocio 1950. Unua parto. La enhavo de tiu ĉi Jarlibro ne povas esti represetata, ĉu tute, ĉu parte sen permeso de UEA. Copyright by Universala Esperanto-Asocio, Heronsgate, Rickmansworth, Anglujo. Nur por uzo de membroj. 240 paĝoj 12×15 cm. — La fama jarlibro aperas en konate bela aranĝo kaj zorga redakto. Membroj de UEA estas nun en 74 landoj, sume 863 membroj kun Jarlibro kaj 4429 membroj abonantoj, 365 Subtenantoj, 17 Patronoj, 193 Dumvivaj, 60 Helpmembroj. Asociaj membroj estas 12.822. La denseco de tiu reto efektive tutmonda estas tre varia. El Ĉeĥoslovakio estas sole 1 membro kun jarlibro kaj 49 abonantoj, al kiuj ĉiuj tion ebligis sole adoptintoj el ceteraj landoj, ĉar ni ne povas sendi monon en fremdlandon. El Hungario estas 147 individuaj membroj, kiuj povis pagi. Deleĝitoj estas en 990 lokoj de 54 landoj. La listo de „Esperantista gazetaro” enhavas 46 titolojn. Ni miras, ke mankas en ĝi „Esperanto-Servo”, aperanta jam la trian jaron; kompare kun pluraj esp. gazetoj ĝi estas tre enhavoriĉa, du paĝoj de la granda formato dense presitaj liveras multon por legi kaj pripensi; ĝi estas tendenca, sed tio meritas laŭdon, ne silenton; ke ĝi ne estas vendata sed senpage dissendata, tio certe ne estas manko sed aparteco konstatinda. En la Jarlibro estas tre leginda Listo de la plej gravaj verkoj, aperintaj en la lastaj du jaroj; ĝi estas tre utila kaj daŭriginda listo; sed ankaŭ en ĝi ni trovas, ke ne enestas „Ĉeĥoslovaka Konstitucio” kaj „Lerneja Reformo en Ĉeĥoslovakio”; temas pri verkoj gravaj, dissendataj senpage, sed multe pli enhavoriĉaj ol pluraj el tiuj enlistigitaj; tiuj du broŝuroj ja enhavas 72 resp. 58 paĝojn tre dense presitajn, en tre bona traduklingvaĵo, pri temo ekstreme aktuala. Alia tre utila listo en la Jarlibro estas Mallongigoj konstante uzataj en la Esperanto-Movado. Gravaj estas ankaŭ finaj ciferoj pri la Petskriba Kampanjo; sume estis kolektitaj 16,350.212 subskriboj, inter ili 1,201.154 el Ĉeĥoslovakio. La Jarlibro estas grava pruvo de vivanteco de nia movado, kiu vivas internacie eĉ dum tiu ĉi tempo, kiam internaciaj rilatoj estas tiom malfaciligitaj. Ankaŭ laŭ la ekstera aspekto la libro estas tre plaĉa. La redaktintoj akceptu dankon de la movado.

Iv. Vazov, Vagabondoj. Novelo kaj kvar rakontoj. El la bulgara tradukis Iv. Kovačev. Eldonis Bulgara Esperantista Kooperativo, Sofio, Presis Presejo „Esperanto” de tiu kooperativo. 112 pĝ 14×20 cm. (Ni informos per speciala

anonco, se nia Librovendejo povos ĝin liveri.) — Nunjare festis bulgaroj centan revenon de dato, kiam naskiĝis Ivan Vazov (1850—1921), unu el la elstaraj verkistoj de tiu popolo, aŭtoro de poemoj, kiuj fariĝis nacia propraĵo de bulgaroj. Vazov havas ankaŭ grandajn meritojn pri pliriĉigo de bulgara literatura lingvo. Per siaj verkoj, plenaj da revolucia spirito, li kunhelpis liberigi sian popolon, kiu nun sukcese marŝas al socialismo. La prezentitaj kvar noveloj estas malgrandaj juveloj el lia verkaro. Ili instruas nin, kion la bulgaroj travivis, antaŭ ol ili elbatalis sian liberon. La lingvo de la traduko estas bona, flue kaj agrable legebla, preseraroj malmultaj. Havinda volumeto!

(O. G.)

Leteroj el mia muelejo (Kajero 1) de Alphonse Daudet. Tradukita de Mijake Ŝihej. Tokio. Japana Esperanto-Instituto, Hongo-Motomati 1—13, 1949. (Internacia Biblioteko de JEL—1.) 80 paĝoj 11×15 cm. — Ne estas unuan fojon, kiam aperas traduko el la franca lingvo fare de Japano. Tiu ĉi traduko de klasika verko estas prezentita per lingvaĵo tre klara kaj tre laŭvorta. En la antaŭparolo la tradukinto klarigas, kial li tradukis el la franca kaj ne el la japana: li „volis doni specimenojn de fremda stilo al novaj japanaj esperantistoj, al kiuj mankas rimedoj havigi al si eksterlandajn eldonaĵojn“. Sed lego de la libreto estas utila ankaŭ al Eŭropano. Oni trovas ie tre trafajn esprimmanierojn. La tradukanto eĉ imitas provencan dialekton, kiu estis uzita de Daudet por karakterizi etoson de la loko kaj dialogon de personoj. La tradukinto aldonis multajn klarigantajn piednotojn, kiuj utilos al ĉiu leganto. Kaj li pruvis sian grandan lingvistikan talenton.

A-B-C-libro. Strofoj de Nenjo Rimanto, Bildoj de Brian Lesli. Kopirajto rezervita. Copyright, Eldonita de The Esperanto-Publishing Company LTD, Heronsgate, Rickmansworth (Herts), Anglujo. 16 paĝoj 13×20 cm. — Ĉiu litero de la E-alfabeto estas rememorigata per bestobildo kaj kvarversa strofo. Sole por I estas „infanoj“ kaj por J estas „jokeo“. La versoj estas plaĉaj pro sia naiva enhavo kaj tre bona ritmo, la bildoj estas tre bone desegnitaj kun akcentoj sur komikaj trajtoj. La libreto estas presita sur dika papero kaj tre plaĉos ne sole al la infanoj sed

ankaŭ al la gepatroj. La eldonintoj diras sur la kovrilo: „En Esperantujo nuntempe troviĝas multaj infanetoj, kiuj lernis samtempe la gepatran lingvon kaj Esperanton. Tamen, kiam por tiuj etaj infanoj oni serĉas legmaterialon, oni konstatas, ke ekzistas en Esperanto preskaŭ nenio por ili.“ Sed, kiel mi diris, la libreto estos kun ĝuo legata kaj relegata de multaj komenculoj. Ni citu kiel specimeno:

L por leono
kun nobla aspekto,
de bestoj la reĝo
laŭ homa elekto.

George Fox. Fondinto de la Religia Societo de Amikoj (Kvakeroj) (1624—1690) Henry van Etten. Friend Service Council, Friends House, Euston Road, London, N. W. 1. Prezo 3 d. 16 paĝoj 12×18 cm. (Junio 1948, 5000 ekz.) — La broŝuro en klara kaj simpla stilo informas pri la vivo kaj idearo de tiu ĉi eksterordinara homo. La lingvaĵo de la traduko estas tre bona kaj iĝas la legadon tre agrabla.

Esperanto: The World Interlanguage. Compiled by George Alan Connor, Doris Tappan Connor, William Solzbacher, The Very Rev. Dr. J. B. Se-Tsien Kao. New York: The Beechhurst Press. 246 paĝoj 13×18 cm. — Detala lernolibro amerika aperinta en 1948. Precipe laŭdinda estas enkonduka parto anglalingva, kiu donas sur 30 paĝoj skizon pri teorio kaj historio de internacia lingvo. Dua parto estas detala lernolibro, kiu komencas instrui tuj konversacion. Ĝi estas sur 60 paĝoj. El gramatikaj partoj mi ekzemple laŭdus klarigon pri uzado de je. La konversacioj strebas kun sukceso al bona humoro; ekz. sur p. 49, kie s-ro Adams iras en magazenon por aĉeti cigarojn kaj aĉetas krome „modernan luksan horloĝon“ por 80 dolaroj. Tria parto estas legolibro, ne tro ampleksa, sed kun interesaj tekstoj. Kvara parto estas anglalingva gvidilo por praktika uzo de Esperanto kun tre valoraj kaj instigaj indikoj pri literaturo, apliko de Esperanto en tre diversaj fakoj, uzo de ŝlosiloj, komerca korrespondado, organizajtoj de kolektantoj ktp. Sekvas vortaroj E-angla kaj angla-E. La tipografia aranĝo de la libro estas tre plaĉa. Apero de tiuspeca lernolibro mem estas dokumento, ke nia afero progresas ankaŭ en Usono.

ESPERANTISTA VIVO

Mortis Květa Erbenová, oferema membrino de la E. K. en Liberec, en marto 1950, per morto tragika. Honoron al rememoro pri ŝi!

Mortis Alois Jašek, estro de Regiona muzeo en Bojkovice, granda propagandisto de Esperanto en lernejo, kie li instruis kiel faka instruisto. Li intencis fondi Esperanto-muzeon en Bojkovice kaj tiel pruvi al loĝantaro de ĉirkaŭaĵo kaj al ĉiuj vizitontoj, ke Bojkovice, regiono de J. A. Komenský, bone komprenis ideon de Esperanto. Sed morto, la 8-an de majo, rompis lian pluan laboron en lia netuta 50-jara aĝo. La familio akceptu nian sinceran kondolencan! (ONJA)

Edziĝo. Jan Dominik kaj Marie Marečková el Brno, en majo 1950. Gratulon sinceran!

Naskiĝo. Al familio de prezidanto de la grupo en Jihlava Křižanovský naskiĝis en junio filineto. Gratulon al gepatroj kaj deziron de prospero al la nova civitanino.

Alois Kubala en Ostrava sesdekjara, la 19. VI. 1950. Klubo, kies li estas prezidanto, salutas lin per sekvanta letero:

Samidean Alois Kubala naskiĝis en Slezské Ostravě dne 19. VI. 1890 v době hornických demonstračních událostí. Jako syn horníka prožíval své mládí v neutěšených poměrech tehdejší doby. Bylo mu 15 let po vyjití obecné školy, když se již ubíral za svým tátou do dolu „jámy Terezie“, aby svým skrovným výdělkem vypomohl početné rodině. Byl chlapcem nadaným a proto, když se dověděl o světovém mezinárodním jazyku esperantu, pojal ihned myšlenku tomuto jazyku se učít. — Již v sedmnácti letech se věnuje pilně studiu tohoto jazyka a zůstal věren této krásné mezinárodní myšlence. — Pro své vrozené nadání prošel horní školu s velmi dobrým prospěchem a v roce 1915 fýral již jako dozorce na jámě „Terezie“. — Přes veš-

kerou namáhavou důlní práci věnoval se dále studiu esperanta a v roce 1921 zakládá spolek ve Slezské Ostravě-Kamenci, který je dosud činným. — V roce 1922 zakládá opět v Heřmanicích spolek, ten však neměl, bohužel, dlouhého trvání i přes řádné vedení, neboť předseda tohoto spolku stal se obětí explozivní katastrofy. V roce 1946 zakládá zdejší spolek esperantistů „Komenský“ v Ostravě-Zábřehu-Družstvě, ve kterém je dodnes vzorným učitelem a rádcem. Spolek je velice agilní a čítá 198 registrovaných členů. V roce 1947 zakládá Kubala spolek v Darkově, který také přináší dobré plody na blízké hranici polského území. — Ani vleklá a nebezpečná choroba, administrativní zatížení a stále studium neodradily samideana Kubalu, aby v r. 1947 nevykonal s velmi dobrým prospěchem zkoušku způsobilosti vyučovat esperantu na školách a kursech.

Dnes, 19. VI. 1950, k jeho požehnaným a slavným šedesátinám, a současně k jmeninám, jeho plodného a bezúhonného života blahopřejeme našemu jubilentovi a přejeme mu do druhé šedesátky mnoho štěstí a hlavně dobrého zdraví. Spolek esperantistů „Komenský“, O.-Zábřeh-Družstvo.

Tiskoví referenti. Je záhodno, aby každá odbočka si zvolila tiskového referenta, který se stará o uveřejňování zpráv o esperantském životě v místním tisku. Referent dostává od svazu „Gazetara servo“ s českými články, již připravenými k otištění. — Hlaste jméno a adresu referenta svazu a zároveň samid. Františku Pytlounovi, Hradec Králové, Zamenhofova 1010, kde je expedice G. s. Tam zároveň dostanete tiskopis s poučením, jak si počínat.

KORESPONDI DEZIRAS

Venelin Ĥitilov, Republika 84, **Burgas**, Bulgario, pri ĉiuj temoj, ankaŭ intĉ. pk., pm. kaj gazetojn.

Oficisto, 26-jara fraŭlo, dez. koresp. kun juna samideano. Miro Závodský, **Žilina-Závodie** 197.

F-ino Pietje de Jonge, Zuidveen 110, **Steenwijkerwold**, Nederlando.

E. G. Ernst, Frieseweg 24, **Oldemarkt**, Nederlando.

Vratislav Ouhrabka, 19-jara sukerajisto, **Bozkov** u Semil 208, kun esp. de la tuta mondo, ankaŭ el ĈSR.

Frans Lombaerts, 18-jara studento, Haachtse Steenweg 111, **Kamphenhout**, Belgio, kun samideano el Praha pri laŭdeziraj temoj.

Infanajn desegnajojn mi bezonas por ekspozicio aranĝota. P. Cley, instruisto, Lingestraat 16-B, **Groningen**, Nederlando.

Interlingue? Co to je? Je to jen nové jméno, nikoliv nová věc. Je to nový název occidentalů, neživotné splepeniny prvků z jazyků **západoevropských**, vlastně jen prvků románských, které occidentalisté (occident = západ) hlučně vyvyšují proti esperantu, jemuž s nepřičetnou zlobou vytýkají některé slovanské prvky (říkají opovrhlivé „barbarismy“) a slovanský ráz skladby. Poznavše, že nejen jazykový ráz, ale i jméno occidentalů a propagační manýry a triky jeho nečetných, ale lomozných stoupenců, budí oprávněný odpor příslušníků národů východních, zejména slovanských, rozhodli se změnit dnes nepohodlný název svého výpotku a snaží se plouti pod novou, falešnou vlajkou, falešnou proto, že „nový“ název vzat je jménu mnohem staršímu, stejně papírovému, dnes neznámému projektu „interlingua“. Lze bezpečně říci, že tato zálužná změna názvu occidentalistům nepomůže, jako jim nepomáhá podvodná propaganda falšovanými porovnáními, která mají másti lidi neinformované a váhavé. Esperanto za šedesát let prokázalo dokonale svou životnost a plodnost, zatím co occidental za celá desítiletí se nemůže uchytit pro svoji neživotnost a neplodnost, pustou sterilitu. Proto lze bezpečně říci, že vlna času occidental, či interlingue odplaví, zatím co **esperanto bude žít a nezadržitelně postupovat** navzdory herostratství fanatiků, kterým působí radost poškozovat dobré a užitečné dílo, když se jim nedaří získávat lidi pro pochybné dílo své. Věcnou kritiku occidentalů, tedy interlingue, podal „Esperantista“ ve IV. roč. na straně 64. (Kv.)

LETNÍ KURSY ESPERANTA VE SVITĚ POD TATRAMI

5—19. VIII. 1950

Místní osvětová rada ve Svitě pod Tatrami na Slovensku uspořádá za spolupráce esperantského kroužku při ROH a komitétu Letní koleje esperanta v Doksech v době od 5.—19. srpna t. r. řadu odbor. kursů (základní, pokračovací, konverzační, vyšší, cvičný kurs po učitele Če-metodou a řečnický). Vyučují čeští a slovenští odborníci. Dopoledne vyučování, odpoledne zábavné podniky, vycházky a zájezdy do Vysokých Tater. Večer tanec a program v kavárně Společenského domu. Celodenní autokarový výlet 13. VIII. do ledové jeskyně Dobšinské a krápníkových jeskyní v Domici. — Kolejně za kurs a ubytování společně 1150 Kčs, v soukromí 1300 Kčs. Cena jízdného autokarem počítá se zvláště. Stravné si hradí každý sám. Cena stravného na slevenky činí asi 600—650 Kčs. Potravinové lístky s sebou! Počet účastníků omezen. Termín přihlášek do 10. VII. Sleva na čs. drahách do Svitů a zpět 50 procent. Přihlášení po 8. VII. slevu již neobdrží, ježto průkazky musí být odevzdány ředitelství ČSD k potvrzení. Bližší informace v prospektu, jež i s ofic. přihláškou si vyžádejte u pana M. Nováka, přednosty pošt. úřadu ve Svitě na Slovensku. Do vidění vo Svitě! L. K. E. S.

Somera kolegio de Esperanto en Doksy 15.—29. VII. 1950

V. zpráva:

15. července zahájí (po páté) řadu odborných kursů esperanta, o nichž referováno již v předešlých zprávách. Bližší informace jsou v prospektu, jež na žádost zašle p. K. Šolc, jednatel LKED, Mladá Boleslav I, 41. — Účastníci kursů mají 50proc. slevu na čs. drahách od 13.—31. VII. do Doks a zpět na průkazku, již obdrží po řádné přihlášce a zaplacení kolejného v částce 1694 (nikoli 1494), jehož zvýšení přivedlo náhle zvýšení ubytovacích sazeb v místě a změna kalkulačních předpisů stravovacího podniku. Slevu na dráze obdrží jen ten, jehož přihláška na ofic. blanketu došla do 25. VI., ježto průkazky musí být potvrzeny ještě ředitelstvem ČSD a vráceny pak přihlášeným. — Na shledanou v Doksech! L. K. E. D.

II. letní kursy esperanta v Rožnově p. Radhoštěm

pod záštitou Lidové akademie
budou letos od 15. do 29. července.

Program kursů:

1. Kurs pro začátečníky.
2. Kurs pro pokročilé.
3. Kurs pro kandidáty na učitele esperanta a překladatele (vede R. Hromada).

Odpoledne vycházky a výlety do malebného okolí, večer zábavné programy.

14denní pobyt s kursovným a lázeňskou taxou při společném ubytování Kčs 1.450.—, v hotelu 1.700—1.750.—, v soukromí Kčs 1.560—1.630.—.

Přihlášky přijímá a informace podává za Esperanto-Klubo: s-anino Marie Skařupová, Ostrava I, ul. 1. máje 104.

Esperantské léto v Karlových Varech

Příjemnou a zároveň velmi užitečnou dovolenou můžete strávit lacině a v radostném esperantském prostředí ve světových lázních Karlových Varech. Můžete tak posílit své zdraví i své znalosti esperanta, zúčastnit se Mezinárodního filmového festivalu, Karlovarského kulturního léta atd. Ziskáte tak zážitky nezapomenutelné. — Přihlaste se proto ihned do některého z těchto kursů:

Od 9. do 22. VII.: Kurs esperanta pro začátečníky.

Od 23. VII. do 5. VIII.: Konverzační kurso por progresantoj.

Od 6. do 19. VIII.: Supera kurso por kursgvidontoj.

Denně 4 hodiny vyučování, zbytek dne výlety, účast na lázeňském životě a p. — Výlety do nádherného okolí. — Poplatek za kurs 1.800 Kčs včetně ubytování v pensionu, stravování, kursového, vstupného na kulturní a zábavní podniky kursu a autokarového zájezdu do západočeských lázní. Pro pracující a studující mládež poplatek pro začátečnícký kurs 1.000 Kčs. — Vyučují členové zkušební komise svazu esperantistů ČSR. — Pro jízdu vlakem do Karlových Var a zpět obdrží kursisté 50% slevu. — Přihlášky přijímá odb. učitel Antonín Reček, Karlovy Vary Stalinovo nám. 5, kde též obdržíte podrobné informace

Krajský výbor Svazu esperantistů ČSR, kraj Karlovy Vary.

Vychází měsíčně (10krát do roka). Majitel, vydavatel a nakladatel Svaz esperantistů ČSR v Praze II, Malá Štěpánská 7. Odpovědný zástupce listu Dr Stan. Kamarýt. Členům Svazu zdarma. Členství příspěvek 100 Kčs. Účet pošt. spoř. 9.602. Tiskne Grafia v K. Varech. Účast na poštovní novinové službě povolena řed. pošt. v Praze č. j. IA-Gre-2372 OB-48. Dohlédací poštovní úřad Praha 022.